

střední Evropy. Závěrem se autorka pokusila analyzovat, které faktory se nejvýrazněji podílejí na složení plevelové vegetace.

Práce je doplněna mapkami dokumentujícími rozšíření jednotlivých asociací v zájmové oblasti a schémata znázorňujícími změny společenstev během vegetační sezony a v závislosti na pěstované plodině. Bylo by užitečné, kdyby pro větší názornost byly jednotlivé významné vegetační typy představeny také na fotografiích.

Z. LOSOSOVÁ

* Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, 2001, 140 str., ISBN 80-210-2658-8

Gál P.: Miniinvasivní osteosyntéza zlomenin horní končetiny u dětí*

Tato práce, která vyčerpávajícím způsobem pojednává o možnostech využití miniinvasivní osteosyntézy (MIO) u zlomenin horní končetiny u dětí, byla dlouho očekávána nejen dětskými chirurgy, ale i ortopedy, traumatology a všeobecnými chirurgy, kteří přicházejí do styku s úrazy dětského věku. Naléhavost a potřebnost podobné publikace je dána také tím, že dětské úrazy jsou stále častější. Tuto knihu jistě využijí i studenti medicíny. Je vytištěna na křídovém papíře, velice dobře technicky zpracována a napsána přehledně s množstvím rentgenové dokumentace.

V první části je popsán současný stav léčby u nás při poranění dětského skeletu a jsou stanoveny zásadní postuláty léčby MIO. Dále jsou uvedeny předpoklady nezbytné pro úspěšné uplatnění této léčebné metody. Ve výčtu používaných implantátů jsou podány charakteristiky používaných materiálů a jejich vhodnost pro jednotlivé typy zlomenin. Velký důraz je kladen na způsob repozicí, techniku zavádění implantátů a na pooperační sledování (především tam, kde je riziko vzniku compartment syndromu). Zmíněna je i otázka optimální anestezie a farmakoterapie.

V další části práce je uveden soubor pacientů z klinického pracoviště za období pě-

ti let. V roce 1994-1998 bylo v Centru dětské traumatologie v Brně ošetřeno metodou MIO celkem 388 zlomenin horní končetiny. Z implantátů byly nejčastěji použity Kirschnerovy dráty, dále Prevotovy pruty, šrouby a vstřebatelné implantáty. Tato část práce představuje názorný a instruktivní návod na optimální léčbu MIO technikou, jež svědčí o bohatých zkušenostech autora a jeho pracoviště. Jsou uvedeny používané klasifikace zlomenin a probrány indikace MIO u různých typů skeletálních poranění.

Práce se stává skutečným návodem pro léčbu, prezentuje vlastní výsledky a doporučené postupy, kriticky hodnotí i úskalí této nové metody a varuje před neuváženými a neindikovanými operacemi v podmínkách, které nedávají záruku dobrého výsledku jako hlavního kritéria při léčbě dětských traumat. Dětská traumatologové v minulosti většinou varovali před zaváděním kovových materiálů do dětské kosti. Tyto názory bylo možno změnit až nyní při využití nových materiálů a zavedení miniinvasivních technik. Nezbytná je i zkušenost operatérů a vybavenost pracoviště.

Po moderní Havránkově monografii z roku 1991 se jedná o první práci u nás, která řeší problematiku MIO v celém rozsahu a která je ve vztahu k dříve převládající konzervativní léčbě dětských zlomenin převratná. Je také v souladu s celosvětovými tendencemi v dětské traumatologii.

Dokonalá rtg dokumentace a jasná formulace všech zásad této moderní léčby hodnotu této práce zvýrazňují. První kladné ohlasy dětských chirurgů na tuto publikaci jsou už známy a lze si jen přát, aby autor splnil i další část svého záměru a podobným způsobem zpracoval i zlomeniny dolní končetiny u dětí.

F. TECL

*Brno, Sborník prací LFMU, Brno 2001, 210 s.

Josef Tvrđý: Zápisky k životopisu*

Josef Tvrđý patřil k významným osobnostem meziválečné české filozofie. Působil jako gymnaziální profesor ve Vyškově a v Brně, jako docent a později profesor fi-